

ÚI – SOI, Kancelária ÚR Bratislava	
Dňa: - 6. 03. 2012	
Císlo: 454/17/2012	Pril.: 30/10
16/12/10	

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa... 23. 3. 2012
a vykonateľnosť dňa... 29. 4. 2012
Krajský súd v Bratislave
dňa... 23. 4. 2012

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Nory Puchelovej a JUDr. Renáty Janákovovej, v právnej veci žalobcu: **FABONUMS s.r.o.**, Ondrejovova 17, Bratislava, IČO: 36236926, právne zastúpený advokátkou: JUDr. Helena Hynková, Radničné námestie 7/B, Bratislava proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia – Ústredný inšpektorát SOI** so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0042/99/2010 zo dňa 14.7.2010, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave č. SK/0042/99/2010 zo dňa 14.7.2010 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prievidzi pre trenčiansky kraj č. P/0499/03/2009 zo dňa 18.11.2009 podľa § 250i ods. 2 OSP **mení** tak, že uloženú pokutu žalobcovi znižuje zo sumy 600,- € na sumu 100,- €, ktorú je žalobca povinný zaplatiť do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku na účet žalovaného.

Žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa žalobou pôvodne doručenou Okresnému súdu Bratislava 5 dňa 25.8.2010 postúpenou tunajšiemu súdu uznesením Okresného súdu Bratislava II. sp.zn. 34S 8/2010 zo dňa 9.9.2010 domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia Slovenskej obchodnej inšpekcie – Ústredný inšpektorát SOI, so sídlom v Bratislave, č.k. SK/0042/99/2010 zo dňa 14.7.2010. V žalobe uviedol, že žalovaný správny orgán napadnutým rozhodnutím zo dňa 14.7.2010 potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom

v Prievidzi č. P/0499/03/2009 zo dňa 18.11.2009, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 600,- €. Rozhodnutie žalovaného považuje žalobca za nezákonné a vydané po zákonnej lehote. Predmetná pokuta bola uložená žalobcovi pre porušenie povinnosti predávajúceho zistené pri kontrole dňa 2.7.2009 v prevádzkarni Turistická ubytovňa Hotel Bonums, Belušské Slatiny, Beluša za porušenie povinnosti predávajúceho poskytovať služby v predpísanej kvalite, pretože prevádzkareň nebola vybavená v súlade s vyhláškou 277/2008 Z.z., ktorou sa upravujú klasifikačné znaky na ubytovacie zariadenia pri ich zaradovaní do kategórií a tried, nakoľko nebola zabezpečená predpísaná vybavenosť a to, že v hygienických zariadeniach neboli elektrické zásuvky označené napätím 230 V a nádoby na odpadky neboli uzatvárateľné, čím bol porušený § 4 ods. 1 písm. b) vyhlášky, pre porušenie zákazu klamania spotrebiteľa uvádzaním nejasných údajov o poskytovaných službách, nakoľko ubytovacie zariadenie bolo v čase kontroly zaradené do kategórie turistická ubytovňa, trieda ** a na webovej stránke na cenníku sa cena za osobu a deň uvádza za hotel, chatky, čím bol porušený § 5 ods. 1. Ďalej pre porušenie povinnosti predávajúceho vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe tovaru so všetkými predpísanými údajmi, nakoľko za kontrolný nákup účtovaný v celkovej hodnote 3,09 € bol vydaný doklad o kúpe tovaru, ktorý neobsahoval názov odpredávaného tovaru ale len tovarové skupiny, čím bol porušený § 16 ods. 1 písm. d) ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a vyhláška MV SR č. 277/2008 Z.z., ktorou sa ustanovujú klasifikačné znaky za ubytovacie zariadenia pri zaradovaní do kategórií a tried.

Kontrolné zistenia vytknuté inšpektormi boli v zmysle uložených záväzných pokynov prevádzkovateľom do stanoveného termínu odstránené.

Ďalej žalobca v žalobe uviedol, že žiadneho porušenia zákazu klamania spotrebiteľa uvádzaním nejasných údajov o poskytovaných službách za ubytovanie sa zariadenie nedopustilo, nakoľko zariadenie bolo v čase kontroly označené predpísaným spôsobom. Podľa názoru žalobcu je nepodložené a nepravdivé uvedenie inšpektorov, že bol porušený zákon konkrétne ust. § 5 ods. 1 teda zákaz klamania spotrebiteľa, nakoľko označenie prevádzky spĺňalo všetky náležitosti zákona. Budova zariadenia je po celkovej rekonštrukcii. Všetky izby majú vlastné sociálne zariadenie so sprchovým kútom. Kúpelne sú novovykachličkované a majú novú dlažbu a nové zariadenie. Všetky izby sú zariadené novým nábytkom, aj kobercami. Čo sa týka porušenia povinnosti predávajúceho vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe tovaru so všetkými predpísanými údajmi, žalobca udáva, že vydaný doklad obsahoval v prípade objednanej minerálky a kávy názov odpredaného tovaru. Karpatské brandy bolo označené ako alkohol, t.j. ako tovarová skupina, čo bolo neúmyselne označené. Z troch druhov predaného sortimentu bol iba jeden označený ako tovarová skupina, pri ostatných bol uvedený aj názov tovaru. Žalobca nesúhlasí so závermi správneho orgánu, že protiprávny skutkový stav bol spoľahlivo preukázaný. Účastník konania uvádza, že zistené nedostatky podľa svojho názoru relevantným spôsobom vysvetlil a hneď po ich zistení boli ešte v priebehu kontroly odstránené tak, ako to ukladá ust. § 7 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z.

Žalobca ďalej uviedol, že zistené nedostatky podľa jeho názoru, aj keby pretrvávali dlhšiu dobu, nemajú vplyv na kvalitu poskytovaných služieb tak, ako to uviedli inšpektori v zázname. Má za to, že predmetné ubytovacie zariadenie spĺňa vyhláškou stanovené požiadavky na vybavenosť kúpeľní v celom rozsahu. Ďalej uvádza, že pri predmetnej kontrole sa správny orgán zamerlal iba na jednu izbu a to na izbu č. 3, na ktorej mali byť inšpektori ubytovaní. Túto izbu predmetné zariadenie ponúka pre ubytovanie na jednu noc a ubytováva sa do nej najčastejšie. Inšpektori skontrolovali jednu izbu a k nej prislúchajúcu kúpeľňu, pričom konkrétne poukázali na chýbajúce označenie elektrickej zásuvky a chýbajúci vrchnák z uzatvárateľnej nádoby na odpadky. Inšpektori pri kontrole museli na prvý pohľad vidieť, že

vrchnák z uzatvárateľnej smetnej nádoby bol násilím odtrhnutý a po označení elektrickej zásuvky napätím 230 voltov ostalo na kachličke iba lepidlo po odtrhutej nálepke. Pôvodne boli aj tieto podmienky teda splnené. Ďalej žalobca uvádza, že tento stav bol zistený iba na jednej izbe, pričom zariadenie ponúka na ubytovanie 20 izieb a z tohto dôvodu nepovažuje žalobca závery kontroly za objektívne.

Žalobca má za to, že zistenými nedostatkami neboli zo strany ubytovacieho zariadenia porušené práva spotrebiteľa chránené zákonom a v žiadnom prípade nebol ohrozený ekonomický záujem spotrebiteľa. Kontrolou zistené nedostatky boli zavinené správaním iných zákazníkov. Pokutu, ktorý správny orgán vo výške 600,- € vyrúbil na základe zistených nedostatkov, považuje žalobca za neprimeranú a to už vzhľadom na tú skutočnosť, že vytýkané nedostatky boli v stanovenej lehote všetky operatívne odstránené. Správny orgán pri posudzovaní nedostatkov vôbec nebral do úvahy, že kontrola bola v ubytovacom zariadení vykonaná po prvýkrát, nakoľko doposiaľ nebola na poskytované služby podaná žiadna sťažnosť.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe, ktoré súdu doručil dňa 30.12.2010 uviedol, že žalovaný správny orgán nesúhlasí s námietkami žalobcu. Žalobou napadnuté rozhodnutie považuje za súladné so zákonom, vychádzajúce zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a skutočnosti zistené pri kontrole považuje za správne právne posúdené. Žalovaný správny orgán popiera tvrdenia žalobcu vyjadrené v žalobe a považuje ich za alibistické, nakoľko nevyvracajú spoľahlivo zistený skutkový stav. Nie je pravda, že sa žalovaný opomenul zaoberať v správnom konaní niektorými relevantnými dôkazmi. Žalobca v správnom konaní nepredložil reálne dôkazy, ktorými by spochybnil zistenia inšpektorov SOI. Žalobca ďalej namieta, že rozhodnutie bolo vydané po uplynutí zákonnej lehoty. Žalovaný chce upozorniť na to, že právne vzťahy vznikajúce pri predaji výrobkov a poskytovaní služieb, ak k ich plneniu došlo na území SR, alebo ak ich plnenie súvisí s podnikaním na území SR, upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa. Zákon o ochrane spotrebiteľa vymedzuje maximálnu dĺžku lehoty a to trojročnú, na základe ktorej môže správny orgán uložiť pokutu pre porušenie povinností v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Uvedená lehota v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa bola dodržaná a rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu bolo vydané v zákonnej lehote. Tvrdenie žalobcu, že izby vybavením spĺňali všetky požiadavky podľa názoru žalovaného je v danom prípade irelevantné, nakoľko vykonanou kontrolou SOI bolo spoľahlivo preukázané, že ubytovacie zariadenie nespĺňalo všeobecné požiadavky kladené na ubytovacie zariadenia ako ani podmienky kladené na hygienické zariadenia stanovené vo vyhláske č. 277/2008 Z.z., ktorou sa ustanovujú klasifikačné znaky na ubytovacie zariadenia pri ich zaraďovaní do kategórií a tried, nakoľko na izbách sa nachádzali nedostatky, pre ktoré bol žalobca postihovaný v správnom konaní. Tvrdenie žalobcu, že zákazníci sú nedisciplinovaní a vybavenie izieb poškodia, považuje žalovaný za účelové, nakoľko žalovaný ako orgán štátnej správy rozhoduje na objektívnom princípe a na subjektívne aspekty vo svojom rozhodovaní neprihliada, nakoľko samotný zákon o ochrane spotrebiteľa mu to neumožňuje. Pre účely splnenia zákonných požiadaviek je nevyhnutné, aby izby poskytované zákazníkom po celú dobu vykonávania podnikateľskej činnosti spĺňali kritériá zákona, čo však nebolo v uvedenej prevádzke zabezpečené. Žalovaný súčasne upozorňuje na to, že žalobca porušil aj ďalšie povinnosti a to, že nedodrжал zákaz klamania spotrebiteľa a uvádzal nejasné údaje o poskytovaných službách, keď ubytovacie zariadenie bolo zatriedené do kategórie „turistická ubytovňa trieda **“, pričom na webovej stránke sa v cenníku cena na osobu a deň uvádza cena za hotel a chatky. Nejasnosť spočívala v tom, že cena na osobu a deň je za hotel a chatky, hoci ubytovacie zariadenie je zaradené do kategórie turistická ubytovňa. K námietke žalobcu, že na doklade o kúpe iba pri jednom druhu výrobku

bolo zistené neuvedenie názvu výrobku, žalovaný uvádza, že kontrolovanému orgánu priamo zo zákona o ochrane spotrebiteľa obligatórne vyplýva povinnosť sankcionovať každé protiprávne konanie vzhľadom na to postihovalo žalobcu aj pre uvedené porušenie povinností. Žalovaný poznamenáva, že predávajúci musí na doklade o kúpe uviesť úplný názov všetkých odpredávaných výrobkov tovaru, ktorý slúži k presnej identifikácii zakúpeného výrobku a je dôkazom toho, že práve uvedený výrobok bol zakúpený na prevádzke žalobcu. Názov tovaru nemôže byť vyjadrený len všeobecne, nakoľko pod názvom výrobku sa vo všeobecnosti rozumie pomenovanie tovaru približujúce vlastnosti tovaru. Žalovaný k priebehu vykonanej kontroly uvádza, že táto bola vykonaná štandardným spôsobom v súlade so zákonom č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu a základnými pravidlami kontrolnej činnosti inšpektorov SOI. Proti priebehu vykonanej kontroly nemal žalobca žiadne námietky. Žalovaný správny orgán sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu, ktorý poukazuje na to, že kontrola inšpektorov SOI prebehla výlučne iba na izbe č. 3. Kontrola bola vykonaná na izbách pripravených pre hostí a v izbe, ktorá bola zapísaná do knihy návštev, t.j. kontrola prebehla podľa výberu konateľa spoločnosti v izbách č. 4, 7, 3, v chatke č. 2 a nielen na izbe č. 3. Žalobca namieta, že pri určení výšky pokuty bol skutkový stav posúdený v rozpore s § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Tieto námietky žalobcu žalovaný považuje za neopodstatnené, nakoľko žalovaný pri ukladaní sankcie zvažil okolnosti daného prípadu ako aj dôvody zisteného porušenia povinností. Žalovaný má za to, že výška sankcie zodpovedá charakteru a rozsahu protiprávneho konania a bola uložená na dolnej hranici zákonnej sadzby. Z tohto dôvodu zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie ústredného inšpektorátu SOI so sídlom v Bratislave zo dňa 14.7.2010 bolo vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu v súlade s platnými právnymi predpismi a navrhuje, aby krajský súd žalobu zamietol.

Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný (§ 246 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie a po nariadení pojednávania v zmysle ust. § 250g ods. 1 OSP dospel k záveru, že dôvodný postup podľa ust. § 250i OSP.

Podľa ust. § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, teda najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách citovaného ustanovenia § 244 ods. 1 OSP súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotno-právnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia.

Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného, ktorým SOI – ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave rozhodovala o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu inšpektorátu SOI so sídlom v Prievidzi pre Trenčiansky kraj č. P/0499/03/2009 zo dňa 18.11.2009, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená žalobcovi pokuta vo výške 600,- € pre porušenie § 4 ods. 1 písm. b), § 5 ods. 1, § 16 ods. 1 písm. d) vyššie citovaného zákona o ochrane spotrebiteľa tak, že odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie inšpektorátu SOI so sídlom v Prievidzi pre trenčiansky kraj zo dňa 19.11.2009 č. P/0499/03/2009 potvrdil.

Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že dňa 2.7.2009 vykonali inšpektori SOI kontrolu v prevádzkarni turistická ubytovňa **, hotel BONUMS, Beľušské Slatiny, Beľuša, ktorú prevádzkuje FABONUMS s.r.o., Bratislava–Ružinov. Pri kontrole dodržiavania vyhlášky MH SR č. 277/2008 Z.z., ktorou sa ustanovujú klasifikačné znaky na ubytovacie zariadenia pri ich zaradovaní do kategórií a tried boli zistené nasledovné nedostatky:

- požiadavky na vybavenosť jednotlivých častí ubytovacích zariadení v zmysle § 5 ods. 14 vyhlášky neboli dodržané, keď kontrolou bolo zistené, že v hygienických zariadeniach nebola elektrická zásuvka v blízkosti zrkadla, označená napätím na použitie elektrických spotrebičov a hygienické zariadenia neboli vybavené uzatvárateľnou nádobou na odpadky ale len otvorenými košmi.
- všeobecné požiadavky podľa § 6 ods. 6 vyhlášky neboli dodržané, keď pri telefóne, ktorý je na mieste prístupnom hosťom nebol k dispozícii viacjazyčný a zrozumiteľný návod na obsluhu.

Ďalej bolo inšpektormi zistené, že žalobca porušil povinnosť predávajúceho poskytovať služby v predpísanej kvalite, čím porušil § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Pri kontrole inšpektori ďalej zistili, že ubytovacie zariadenie bolo zatriedené do kategórie turistická ubytovňa, trieda **, na webovej stránke účastníka konania sa na cenníku cena na osobu a deň uvádza za hotel a chatky, nikde nie je uvedená kategória a trieda tohto ubytovacieho zariadenia, čím žalobca porušil zákaz klamanie spotrebiteľa uvádzaním nejasných údajov o poskytovaných službách, čím porušil ust. § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. Ďalej za účelom overenia dodržiavania zásad statočnosti pri predaji vykonali inšpektori kontrolný nákup, ktorý bol účtovaný v celkovej správnej hodnote 3,09 €. Na kontrolovaný nákup bol vydaný doklad o kúpe tovaru, ktorý neobsahoval názov odpredaného tovaru ale len tovarové skupiny. Inšpektori teda zistili, že účastník (žalobca) porušil povinnosť predávajúceho vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe tovaru so všetkými predpísanými údajmi, čím porušil ust. § 16 ods. 1 písm. d) citovaného zákona č. 250/2007.

Na základe vyššie zistených nedostatkov bolo žalobcovi zaslané oznámenie o začatí správneho konania zo dňa 20.10.2009, ktoré tento prevzal dňom 2.11.2009.

Žalobca vo svojom vyjadrení o začatí správneho konania zo dňa 6.11.2009 uviedol, že všetky zistené nedostatky boli v stanovenom termíne odstránené. Ďalej uviedol, že nesúlad medzi zaradením ubytovacieho zariadenia do kategórie turistická ubytovňa trieda ** a názvom hotel BONUMS, ktoré bolo uvedené na webovej stránke, na nástenke a na otváracích hodinách, bol spôsobený nesprávnym pochopením a výkladom platných právnych noriem. Nebolo zámerom účastníka konania klamať spotrebiteľa, alebo konať v rozpore s vyhláškou č. 277/2008 Z.z. Všetky elektrické zásuvky boli opäť označené nálepkou 230 V. Hostia tieto nálepky odstraňujú a zamestnanci si nie vždy tento nedostatok všimnú. Rovnako ako pri nálepkách s označením napätia aj na nádobách na odpadky hostia vrchnák s obľubou odtrhnú. Boli zakúpené nové smetné nádoby s vrchnákom a návod na telefón bol doložený v anglickom jazyku.

Správny orgán po preskúmaní spisového materiálu dospel k názoru, že protiprávny skutkový stav bol zo strany žalovaného správneho orgánu spoľahlivo preukázaný. Žalobca zistenie nedostatkov nespochybnil právne relevantným spôsobom. Skutočnosti uvádzané žalobcom (účastníkom správneho konania) vo vyjadrení ohľadom odstraňovania nálepiek

a ničenia nádob na odpadky hosťami, vyhodnotil správny orgán ako námietku subjektívnu a nemajúcu vplyv na vyvodenie jeho zodpovednosti za zistený protiprávny stav.

Na základe týchto skutočností svojím rozhodnutím zo dňa 18.11.2009 č. P/0499/03/2009 Slovenská obchodná inšpekcia – inšpektorát SOI so sídlom v Prievidzi pre trenčiansky kraj ako prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi pokutu pre porušenie povinností predávajúceho vo výške 600,- €.

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote podal žalobca odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté napadnutým rozhodnutím žalovaného č. SK/0042/99/2010 dňa 14.7.2010 tak, že Slovenská obchodná inšpekcia – ústredný inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave, ako druhostupňový správny orgán odvolanie žalobcu zamietlo a rozhodnutie inšpektorátu SOI so sídlom v Prievidzi pre trenčiansky kraj zo dňa 18.11.2009 č. P/0499/03/2009 potvrdilo.

Podľa ust. § 1 zákona č. 250/2007 Z.z. tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa a označovanie výrobkov cenami.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, predávajúci je povinný predávať výrobky a poskytovať služby v bežnej kvalite. Ak kvalita nie je predpísaná, môže predávajúci predávať výrobky v nižšej ako bežnej kvalite, len ak spotrebiteľa upozorní na všetky rozdiely.

Podľa ust. § 16 ods. 1 písm. d) citovaného zákona, predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku alebo o poskytnutí služby, v ktorom je uvedený názov a množstvo výrobku alebo druh služby.

Podľa ust. § 24 ods. 1 citovaného zákona, za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom alebo právnymi aktmi európskych spoločenstiev v oblasti ochrany spotrebiteľa, uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi alebo dodávateľovi alebo osobe uvedenej v § 26 pokutu do 2.000.000,- Sk za opakované porušenie povinností, počas 12 mesiacov uloží pokutu do 5.00.000,- Sk.

V preskúmvanej veci boli porušené vyššie citované zákonné ustanovenia podľa zistení inšpektorov tým, že žalobca nedodrжал zákaz klamania spotrebiteľa a uvádzal nejasné údaje o poskytovaných službách, keď ubytovacie zariadenie bolo zatriedené do kategórie turistická ubytovňa trieda **, pričom na webovej stránke sa v cenníku cena na osobu a deň uvádza cena za hotel a chatky. Nejasnosť spočívala v tom, že cena na osobu a deň je za hotel a chatky, hoci ubytovacie zariadenie je zaradené do kategórie turistická ubytovňa. K ďalšiemu porušeniu zákona malo dôjsť tým, že vydaný doklad o kúpe odpredaného tovaru z troch druhov predaného sortimentu, v jednom prípade bol označený len ako tovarová skupina, pričom pri ostatných dvoch bol uvedený i názov tovaru, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 16 ods. 1 písm. d) citovaného zákona.

Podľa ust. § 1 vyhlášky č. 277/2008 Z.z. Ministerstvo hospodárstva SR, v ktorom sa ustanovujú klasifikačné znaky na ubytovacie zariadenia pri ich zaradovaní do kategórií a tried. Táto vyhláška ustanovuje druhy kategórií a triedy ubytovacích zariadení ako aj klasifikačné znaky, ktoré musia spĺňať ubytovacie zariadenia pri zaradovaní do kategórií a tried. Kategorizácia sa vzťahuje na ubytovacie zariadenia, ktoré prevádzkujú podnikatelia

poskytujúci ubytovanie a s ním spojené služby na základe živnostenského oprávnenia.

Podľa ust. § 5 ods. 14 písm. a) hygienické zariadenie je stavebne oddelený osvetlený priestor určený na osobnú hygienu a s tým súvisiace potreby hostí. Všetky hygienické zariadenia majú zabezpečené účinné vetranie a ľahko umývateľné dlážky a steny. Hygienickým zariadením je:

a) samostatná kúpeľňa – stavebne oddelený vetrateľný a osvetlený priestor, v ktorom je umiestnená vaňa s ručnou sprchou alebo sprchovací kút, s tečúcou teplou a studenou vodou, umývadlo s tečúcou vodou a studenou vodou, prípadne aj bidet, nad umývadlom je umiestnené zrkadlo, pri umývadle odkladacia plocha alebo skrinka a v blízkosti zrkadla je dostupná elektrická zásuvka s označením napätia na použitie elektrických spotrebičov. Samostatná kúpeľňa je vybavená vešiakmi na uteráky, osušky a na odev, predložkou pred vaňu alebo sprchu a uzatvárateľnou nádobou na odpadky.

Podľa ust. § 6 ods. 6 citovanej vyhlášky pri telefóne, ktorý je v ubytovacom zariadení na mieste prístupnom hosťom alebo pri telefóne v hosťovskej izbe, musí byť viacjazyčný a zrozumiteľný návod na obsluhu, čísla kontaktov na políciu, lekársku a zdravotnú službu, hasičskú jednotku, linku tiesňového volania a čísla spojení v rámci ubytovacieho zariadenia.

Podľa ust. § 7 citovanej vyhlášky, ubytovacie zariadenia sa zaraďujú do kategórií a tried podľa toho, ako spĺňajú kritériá kategorizácie a klasifikačné znaky uvedené v prílohe vyhlášky. Požiadavky na vybavenie, druh, rozsah a úroveň poskytovaných služieb pre jednotlivé kategórie a triedy ubytovacích zariadení, ktoré sa ustanovujú touto vyhláškou, treba považovať za minimálne. Ubytovacie zariadenie zaraďuje do príslušnej kategórie a triedy podnikateľ na základe toho, ako ubytovacie zariadenie svojím charakterom, rozsahom a úrovňou poskytovaných služieb zodpovedá príslušnej kategórii A triede. Ubytovacie zariadenie sa zaraďuje do tej kategórie a triedy, ktorej zodpovedá najväčší počet stavebne oddelených jednotiek, rozsah a úroveň poskytovaných služieb a ostatná vybavenosť ubytovacieho zariadenia. Kategória ubytovacieho zariadenia môže byť doplnená prívlastkom, ktorý bližšie charakterizuje ubytovacie zariadenie, v závislosti od charakteru prevádzky, špecializácie, tradície, druhu hostí, historického vzhľadu k miestu a podobne.

K porušeniu vyššie citovaných zákonných ustanovení došlo v tomto prípade podľa zistení žalovaného správneho úradu tým, že pri telefóne, ktorý je na mieste prístupnom hosťom, nebol k dispozícii viacjazyčný a zrozumiteľný návod na obsluhu. Ďalej v hygienických zariadeniach neboli elektrické zásuvky označené napätím 230 V a nádoby na odpadky neboli uzatvárateľné, čím bolo porušené vyššie citované ust. § 4 ods. 1 písm. b) a § 5 ods. 14 písm. a) ako aj ust. § 6 ods. 6 citovanej vyhlášky.

Ako ďalej bolo z administratívneho spisu zistené, žalobca vytýkané nedostatky bezprostredne po vykonanej kontrole odstránil.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj obsahu administratívneho spisu konštatoval, že zo strany žalovaného správneho orgánu nepochybne došlo pri kontrole prevádzky, ktorú prevádzkuje žalobca k zisteniu vyššie spomínaných nedostatkov. Pri určení výšky pokuty však žalovaný správny orgán, ktorý sa riadi správnu úvahou, je povinný túto svoju úvahu logicky odôvodniť. V tomto prípade bola žalobcovi uložená sankcia vo výške 600,- €, ktorú súd vzhľadom na povahu zistených nedostatkov

považoval za zjavne neprimeranú vzhľadom k tomu, že zistené nedostatky nemohli mať vplyv na kvalitu poskytovaných služieb v kontrolovanom zariadení.

Uloženie sankcie zjavne nezodpovedajúcej povahy a závažnosti správneho deliktu je podľa názoru súdu v rozpore s čl. 1 ods. 1 a čl. 50 ods. 6 Ústavy SR. Právna istota a spravodlivosť ako princípy materiálneho právneho štátu podľa názoru súdu nepripúšťajú aplikovanie sankcií, ktoré sú zjavne neproporcionálne a neprimerané povahy skutku a jeho následkom.

S poukazom na ust. § 250 ods. 5 OSP, ak súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o uložení sankcie má byť rozhodnuté inak, ako rozhodol správny orgán, môže rozhodnúť o uložení sankcie sám.

V preskúmvanej veci súd konštatoval, že je potrebné využiť moderačné právo súdu v zmysle § 250i ods. 2 v spojení s § 250j ods. 5 OSP, pokiaľ ide o výšku uloženej sankcie, pretože súd dospel k záveru, že v konaní nebola preukázaná vyššia miera negatívnych dôsledkov konania žalobcu, s poukazom na závažnosť, dĺžku konania či jeho závažnosť.

Zníženie výšky sankcie považoval súd vzhľadom k okolnostiam za primerané vzhľadom ako aj zodpovedajúcu požiadavke generálnej prevencie.

Krajský súd v Bratislave preto využil oprávnenie, ktoré mu poskytuje ust. § 250i ods. 2 OSP v spojení s ust. § 250j OSP a uložení pokutu žalobcovi znížil zo sumy 600,- € na sumu 100,- €.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 250k ods. 1 veta tretia OSP tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

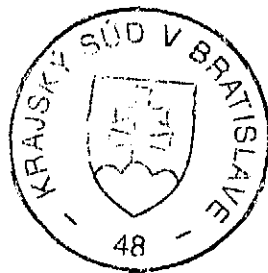
Toto rozhodnutie senát Krajského súdu prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, písomne, dvojmo.
Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované (§ 42 ods. 3 O.s.p.).
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).
Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.;
b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci;
c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a/ O.s.p.);

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V Bratislave, dňa 26.1.2012

JUDr. Monika Valašiková, PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Dana Macejáková